

CORINTENI,

CARTE

DE

CORECTARE

¹ Bună dimineața, prieteni! Eu i-am spus fratelui Neville, eram doar puțin răgușit în această dimineață și la această trezire care vine. Eu n-aș încerca să vă predic în această dimineață deoarece sunt prea răgușit. Dar noi *fiind* doar un mic grup aici, eu aș putea avea o mică lecție de școală duminicală, apoi să-l las pe el să predice peste puțin timp. Deci, noi vom... Eu doar voi avea o mică școală din biblie aici despre ceva de care noi putem vorbi poate pentru cincisprezece, douăzeci de minute. Și poate, Domnul ne va da ceva din aceea. Acum, El a fost foarte bun cu noi, foarte bun.

² Și așa, noi suntem oboșiți. Eu am fost treaz până târziu seara trecută. Eu sunt... după ce eu am fost...O mulțime de apeluri telefonice de când m-am întors acasă. Și---și s-a întâmplat să observ și fiul meu mic avea o mână plină de mărgelile de sticlă doar mestecându-le și mâncându-le, din sticlă și---și înghițind acestea, erau sticlă. Și prin urmare, noi l-am luat și i-am spălat gura. Apoi noi am fost trei cu el cea mai mare parte a nopții, așa că sunt oarecum obosit în această dimineață.

³ Și eu trebuie, chiar imediat la ora douăsprezece, să plec la Kentucky și să merg jos în Kentucky la o întâlnire acolo. Și apoi, în această săptămână care sosește, urmează adunarea noastră.

⁴ Și eu doar vreau să încerc, doar câteva seri de vorbire doar, dacă eu pot. A mea... Eu nu am nicio răceală. Eu doar am predicat așa de mult încât vocea mea s-a dus. Vedeti, acestea sunt patru luni, chiar, vedeți. Și astfel apoi, după aceea, atunci eu plec în Canada și apoi înapoi la adunările noastre obișnuite și peste hotare.

⁵ Acum, în timp ce stăteam acolo vorbind cu Leo și Gene, doar cu câteva momente în urmă, eu mă gândeam aici la o scriptură pe care noi am putea s-o folosim în această dimineață. Dacă... Acum, mai întâi, eu doar urma să stau acolo un minut, eram atât de obosit. Și m-am gândit: „Acea nu pare corect, eu stând în cameră înăuntru acolo și adunarea aici, afară. Păi, Domnul ar putea să nu vină în spate acolo. Eu vreau să vin afară aici unde era El.”

⁶ Astfel, eu cred că văd unul din motivele care m-au adus pe mine aici în această dimineață. Fratele Littlefield este aici. Da. El a vrut să mă vadă doar un moment după serviciu. Și fratele Littlefield este de sus din Tennessee, acolo unde noi am avut marea---marea adunare acolo sus, recent într-o sală de sport a liceului. Eu doar nu-mi amintesc numele orașului. Unde, tu, frate Littlefield? (*Fratele Littlefield spune: „Cleveland.”*) Cleveland. („Tennessee”) Cleveland, Tennessee.

⁷ Și astfel, noi am avut un timp minunat acolo. Și el a fost în... a venit pe-acolo, să mă salute așa că, eu i-am spus să fie jos în această dimineață. Noi urma să ne ducem undeva în această dimineață, în altă parte și apoi la niște prieteni pe care am vrut să-i vizitez. Nu să predic; doar să vizitez pentru că le-am promis. Și apoi fratele Littlefield era aici și doctor Beeland și ei. Și astfel eu doar am vrut să vin în vizită și să-i văd în această dimineață, motivul pentru care am intrat.

⁸ Așadar, acum, în Cartea Corintenilor, chiar cam pe la capitolul al 10-lea și primele patru sau cinci versete. Haideți doar să medităm asupra aceleia pentru câteva momente, astfel fratele nostru poate avea timp să predice.

Acum, să ne aplecăm capetele, mai întâi, doar în prezența Lui.

⁹ Binecuvântatul Tată ceresc, suntem într-adevăr cu inimi recunoscătoare că noi ne aplecăm umili înaintea Ta în această zi, ca să-Ți mulțumim pentru lucrurile bune din viață. Și dându-ne seama că viața însăși este doar o mare luptă. Dacă noi n-o avem într-un fel, noi o avem în alt fel, dar într-o zi glorioasă bătălia se va sfârși. Și noi Îl vom vedea pe Isus pe care L-am așteptat cu nerăbdare să-L vedem de când noi L-am iubit și am devenit familiarizați cu El și o rudă cu El. Și noi suntem așa de fericiți să știm că într-o zi noi Îl vom vedea.

¹⁰ Acum, astăzi, așa cum am venit sub bătrânul stejar așa cum era acesta pentru mângâiere. Ca Avraam care stătea acolo așteptând și Dumnezeu și doi îngeri au apărut și au vorbit cu el. Și noi doar Te așteptăm să vii la noi în această dimineață și să vorbești inimilor noastre prin Cuvântul Tău Doamne așa cum noi avem părtășie în jurul Lui.

¹¹ Binecuvântează păstorul nostru scump, preaiubit. Doamne, noi ne rugăm ca Tu să-i dai tărie și curaj. Ne rugăm ca Tu să binecuvântezi bisericuța și diaconii și pe toți care sunt interesați aici, Doamne și pe toți cei care vin aici; nu numai aici, ci în alte locuri, biserica Ta, universală.

¹² Binecuvântează frații care ne vizitează care sunt cu noi în această dimineață în serviciu. Ne rugăm ca Tu să fii cu ei și să-i susții, iartă-ne de păcatele noastre și vorbește-ne prin Cuvântul Tău. Noi o cerem în Numele lui Cristos. Amin.

¹³ Dacă nu greșesc, fratele Coats stă aici în această dimineață. El a fost... acolo să mă rog pentru el, noaptea trecută, la Spitalul Veteranilor: cancer. Și suntem bucuroși să te vedem aici înăuntru, în această dimineață, frate și soră Coats.

¹⁴ Acum, în **Cartea Corintenilor---capitolul al 10-lea**, această Carte a Corintenilor este o carte de corectare. Noi ar trebui să luăm Cartea Corintenilor. Este singura biserică din tot Noul Testament în care, se pare, cu care conducătorii au avut o mare încurcătură. Dar Corinteni au fost întotdeauna în încurcătură. Pavel, când a venit printre ei, unul a vorbit într-o limbă și unul a avut un psalm, și unul a avut un simțământ și o senzație. Și el întotdeauna a avut necaz cu acești corinteni, să-i păstreze în ordine.

15 Dacă observăm, el nu i-a putut învăța pe corinteni lucruri adânci. Ei au avut doar o---o---o purtare de bebeluș. Ei... ei... El n-a putut merge la ei în mesaje mari, adânci în care el a mers la efeseni și a mers la romani și i-a învățat lucruri adânci pentru că ei nu erau capabili să le primească. Ei---ei depindeau prea mult de senzații mici și lucruri de felul acela. Doar, „Ei bine, laudă Domnului, eu l-am primit! Eu---eu am avut o---o descoperire care a venit la mine. Eu am avut un psalm. Eu am o profeție.”

16 Și Pavel a spus: „Toate aceste lucruri vor înceta.” Vedeți, fiecare din ele, în ele doar nu trebuie să te încrezi prea mult. Și așadar, însă, ceea ce a încercat el să aducă bisericii era acea ancoră, unde noi---unde noi avem o ancoră în Cristos, unde noi nu ne încredem în senzații. Noi nu ne încredem în descoperiri. Nu ne încredem în aceste lucruri. Doar, noi ne încredem în Cristos. Este prin credință că noi ne mișcăm acolo. Doar...

17 Observăm că Pavel i-a putut învăța pe efeseni acolo, cum că înainte de întemeierea lumii, ei erau predestinați la adopția de fii ai lui Dumnezeu. Acum, el... Corinteni nu știau nimic despre aceea. Ei doar... ei trebuiau să aibă un mic simțământ sau ceva, o mică senzație, acesta, aceea sau cealaltă. Ei depindeau de aceea. El nu i-a putut învăța lucrurile adânci.

18 Așa că, eu cred, este un măreț... Când tu ai oameni pe care îi poți învăța lucruri adânci și Duhul Sfânt poate înfășura aceste mari adevăruri și să le ancoreze în inimile---oamenilor, astfel ei vor ști unde stau. *Cu* senzație sau fără senzație, *cu* profeție sau fără profeție și orice ar putea fi asta, orice. Atunci, noi nu... Acum, amintiți-vă, noi nu suntem... Eu nu încerc să spun că Dumnezeu nu lucrează prin profeție și lucruri ca acelea, dar noi nu ne bazăm pe aceea. Noi avem o prindere mai adâncă decât aceea, vedeți voi. Căci el a spus: „Oriunde sunt profeții, ele vor înceta. Oriunde sunt limbi, ele vor înceta. Și acolo unde...”

19 Și toate aceste senzații pe care acei corinteni le-au avut, niciuna din ele n-a fost dovada că ei erau salvați. Niciuna din ele n-a fost dovada că ei erau salvați. Nu... Dacă ai putea să strigi, dacă tu ai putea să profețești, dacă tu ai putea vindeca bolnavii, dacă tu ai putea vorbi în limbi, dacă tu ai putea interpreta limbi, dacă tu ai avea înțelepciune și tu ai avea cunoștință, niciuna din acelea nu înseamnă că tu ești salvat; niciuna din ele. Tu le-ai putea avea pe fiecare și să fii pierdut. Pavel a spus în 1 Corinteni 13 „Eu sunt nimic”, vedeți.

20 Dar când tu ai dragoste, o ancoră! În această dimineață, cam cu o oră mai înainte ca soția să se fi trezit, eu eram treaz. Și Domnul îmi descoperea, ceva măreț despre cum Dumnezeu leagă biserica Lui laolaltă,

prin acele legături ale dragostei și cum asta trebuie să fie. Nu există nicio altă cale pentru un om să fie vreodată salvat fără să fie născut din nou. Cu voia lui Dumnezeu, eu vreau să vorbesc despre aceea în această săptămână care vine. Și doar să o obțin materializată în inima mea. Poate Domnul îmi va da un mesaj despre asta.

21 Acum, acest mesaj din această dimineață, așa cum el a venit la inima mea, înăuntru acolo, este un mesaj, o avertizare. Și m-am gândit, poate, dacă noi vom aduce această avertizare oamenilor, așa cum Pavel avertiza acești corinteni. Dacă noi putem aduce această avertizare la oameni, știind că nouă ne stă în față o trezire acum și un timp de verificare, când noi trebuie să fim verificați. Acum, Pavel a spus:

***Mai mult decât atât, fraților, eu n-aș vrea ca voi să fiți neștiutori că părinții noștri toți au fost sub nor și toți au trecut prin mare;
Și au fost... botezați pentru Moise în nor și în mare;***

22 Acum el îi făcea să înțeleagă că atunci când Dumnezeu l-a scos pe Israel din pustie, în pustie să-L slujească și să-i ducă în țara promisă. Ei... El a așezat un exemplu acolo că așa cum noi suntem scoși afară din toate lucrurile materiale, toate---ritualurile și rânduielele, ei au fost la fel. Și noi aflăm, un pic mai departe în lecția noastră, că mulți din aceia au fost trântiți jos. Pentru că ei au putut face toate ceremoniile și toate rânduielele și tot ce Dumnezeu a cerut și totuși inimile lor n-au fost corecte cu Dumnezeu.

23 Acum, noi putem face multe lucruri. Noi putem lua împărtășirea. Noi putem fi botezați. Noi putem---noi putem veni la biserică, să avem numele noastre în registru sau să fim doar tot atât de respectuoși și reverenți cât putem fi și totuși să fim pierduți. Aceea este o avertizare serioasă. Noi am putea fi doar așa... doar să ne bucurăm când va cădea Duhul și într-o adunare unde Cuvântul a fost predicat și sufletele noastre doar s-ar bucura în Cuvânt și totuși să fim pierduți.

24 „Ploaia cade peste cel drept și nedrept.” Aceeași ploaie care face grâul să crească, face buruiana să crească. Este natura produsului, vedeți. Natura acestuia este cea care spune ce suntem noi. De aceea, natura care este în noi este cea care spune ce suntem noi. Vedeți? Nu...

25 Noi am putea fi așa de religioși încât să nu ne punem mâinile noastre duminica să facem un lucru. Noi am putea să nu facem o cusătură în hainele noastre duminica. Noi am putea să nu ne simțim îndreptățiți nici

măcar să cumpărăm mâncare duminica. Și noi am putea să fim așa de religioși și așa de pioși! Dar totuși, dacă noi nu suntem literal născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, noi doar ne închinăm în zadar.

26 Astfel acesta este foarte aspru. Și noi vrem cu adevărat să aflăm asta și să știm Adevărul. Pentru că, amintiți-vă, noi nu urmează să mai primim o a doua șansă pentru aceasta. Este doar o singură dată, așa că voi mai bine să fiți cu adevărat siguri.

Acum observați:

„Eu nu aș vrea ca voi să fiți neștiutori, fraților.”

27 Acum, acești corinteni, ce am spus eu prima dată? Ei își bazau speranțele eterne pe ceva senzație. Pavel a spus, doar... Acolo a spus: „Când eu vin printre voi, unul are aceasta și unul are aceea. Și unul---unul...” A spus, acum, toate... Acum aceea este în regulă. Nu avem nimic împotriva aceluia. Dar, totuși, aceea nu este despre ce vorbim noi. Vedeti? aceea nu este asta.

28 Eu îmi amintesc când am fost mai întâi convertit și am început să văd lucrarea Duhului și cum unii puteau chiar imita realul, autenticul Duh Sfânt și într-un asemenea fel că aceea ar... Păi, era chiar imposibil să spui, cu greu, care era corect și greșit.

29 Și eu am văzut un bărbat pe care l-am știut și eu... printr-un discernământ, am știut că acel om trăia cu soția altui bărbat. Și iată el stătea acolo vorbind în limbi și interpretând și de toate și dând mesaje. Și asta... Și eu am avut celălalt ins într-un loc unde am putut să vorbesc cu el câteva momente și era un creștin real, autentic.

30 Și eu m-am gândit: „Cum poate acel Duh, același Duh, când eu...” Aceea a fost când eu am văzut prima dată pentecostalii. Și asta a fost la Mishawaka, Indiana. Și eu vă spun, asta desigur... m-am gândit, în primele câteva ore când eu eram acolo, că eram printre îngeri. Și în următoarele câteva ore, m-am gândit că eram printre demoni, când am văzut aceea. Am văzut acești doi bărbați, unul a dat un mesaj, celălalt interpreta.

31 Eu niciodată n-am auzit vorbire în limbi și lucruri ca acelea, mai înainte. Am urmărit acele duhuri, cum se mișcau ele. M-am gândit: „O, vai! Păi, marele mileniu a început.” Și apoi când am avut o șansă, afară, să vorbesc cu unul din ei și am putut spune cum era el, acolo era unul atât de rău cât putea el fi.

32 Și--și în acea seară, eu i-am urmărit din nou și eu m-am gândit: „O, luați-mă de-aici. Eu nu pot înțelege cum este aceasta.” Și am văzut că acele lucruri erau în biblie. Dar aici era unul făcând asta care nu avea Duhul lui Dumnezeu și celălalt făcând asta și avea Duhul lui Dumnezeu. Și eu eram cu totul confuz. Și eu doar am lăsat întregul lucru să treacă.

33 Și ani mai târziu, după ce inundația s-a sfârșit, eu m-am dus, urcând drumul spre Green Mills. Domnul Isler, senatorul statului, vine aici la biserică. El m-a întâlnit pe drum și și-a pus brațul în jurul meu. A spus: „Billy, ce înseamnă Cristos pentru tine?” Tatăl meu era dus. Fratele meu era dus. Și soția mea era dusă. Bebelușul meu era dus. Și eu...

A spus: „Ce înseamnă El?”

34 Am spus: „Domnule Isler, El înseamnă mai mult decât viața pentru mine.” Am spus: „Ceva s-a întâmplat în interiorul meu. Cu câțiva ani în urmă, Cristos a venit la inima mea. Și eu---eu... Doar a devenit mai mult decât sunt eu însumi. Este doar ceva ce s-a întâmplat. N-a fost pentru că eu eram religios. N-a fost asta. Asta este doar ceva ce Dumnezeu prin harul Lui a făcut pentru mine.” Și am spus: „Chiar dacă El m-ar omorî, eu m-aș încrede în El tot la fel. Și dacă eu aș fi în iad și acolo ar fi un astfel de lucru ca dragostea în iad, eu încă L-aș iubi.” Asta-i tot. Este ceva înăuntru aici. El este drept. Eu am meritat fiecare pedeapsă pe care am avut-o. Voi meritați la fel. Dar dacă acea ancoră, acel Ceva, acea ancoră a dragostei lui Dumnezeu, care stăpânește inima umană, *atunci* celelalte lucruri devin secundare.

35 Stând pe o buturugă sus acolo, mă rugam despre altceva. Și biblia mea s-a deschis și citeam în... Cartea Evreilor, capitolul al 6-lea. Și citeam acolo, cum că: „Pentru aceia care au fost odată luminați și făcuți părtași Duhului Sfânt și văzând că ei cad, este cu neputință să se reînnoiască pe ei înșiși din nou spre pocăință. Căci ploaia cade adesea pe pământ, să-l ude, să-l îmbrace pentru ceea ce este pregătit. Dar cel care este aproape de respingere, *care aduce* spini și măcăcini care este aproape de respingere, trebuie să fie ars.”

36 Și Duhul Sfânt a continuat să-mi vorbească despre aceea. „Ce este asta?” Am citit-o din nou. Și apoi o viziune a venit. Și eu am văzut lumea stând înaintea mea, rotindu-se. Era toată discuită ca și cum era arată și pregătită pentru însămânțare. Și pe-acolo a venit un om, în alb, semănând semințe. Și după ce el s-a dus în jurul curburii pământului, un alt om a venit, în negru, semănând semințe în spatele lui. Și când semințele pe care omul bun le-a semănat au răsărit, erau grâu. Și cele rele, omul negru le-a

semănat, semințele au răsărit și era îmbrăcat în negru și au răsărit ele erau buruieni. Și o, una era împotriva celeilalte.

37 Și o mare secetă a venit, în vedenie. Și micul grâu și-a aplecat capul; era doar atât de însetat după apă. Și---buruiana și-a aplecat capul: era însetată după apă. Apoi un nor mare a venit pe-acolo și ploaia a coborât. Și micul grâu și-a ridicat capul și a început să strige: „Laudă Domnului! Laudă Domnului!” Era așa de fericit să primească acea apă. Și mica buruiună s-a ridicat și a început să țipe: „Laudă Domnului! Laudă Domnului!” pentru aceeași apă.

38 Atunci am înțeles. Vedeți? Acolo este asta. Duhul Sfânt va cădea, „Dar după roadele lor, ei sunt cunoscuți”, a spus Domnul Isus. Vedeți? Vedeți? Nu după reacția Duhului, dacă ei vindecă bolnavii sau dacă ei vorbesc în limbi sau dacă ei cântă în Duhul sau dacă ei se bucură în acest fel sau acela. Ei pot face toate acelea și încă să fie pierduți. Este viața voastră dinăuntru vostru, o experiență a nașterii din nou.

39 Acum, Pavel încerca să aducă aceasta acelor corinteni. „Eu...”

***Mai mult decât atâta, fraților, eu aș... n-aș vrea să vă am...
să vă am pe voi neștiutori, că... părinții noștri toți au fost
sub nor și... toți au trecut prin mare;
Și au fost... botezați pentru Moise...***

40 Fiecare din ei s-au dus în pustie. Isus a spus: „Nu toți care zic, `Doamne, Doamne`, vor intra înăuntru. Ci cel care face voia Tatălui Meu care este în cer.” Nu este ceea ce tu spui. Tu ai putea predica evanghelia și încă să fii pierdut. Desigur.

41 Acestea nu sunt lucruri pentru copii mici. Aceasta este absolut... Este adâncă. Și creștinismul nu este să fie doar un lucru mic, ușor, fantastic, ca: „Ei bine, eu mă voi duce la biserică și știu că este datoria mea să merg.” Acela nu este creștinism. Frate creștinismul nu este...

42 Este ceva ce Dumnezeu a făcut. Dumnezeu te-a ales în Cristos și te-a prezentat ca un dar de dragoste, lui Cristos. Și dacă... Dumnezeu cheamă! Alegere! Și dacă noi avem șansa să devenim acel fel de persoană și o respingem pentru micile lucruri vechi ale lumii? Acum ascultați așa cum mergem mai departe.

Și toți au mâncat aceeași mană spirituală;

43 Ați auzit aceea? Versetul al 3-lea.

Și toți au mâncat aceeași mană spirituală;

44 Despre ce vorbește el? Ritualurile bisericii. Oamenii vin la biserică și ei spun că s-au pocăit și sunt botezați pentru Cristos, luând Numele Domnului Isus. „Și ei au făcut aceea în pustie, de asemenea,” a spus Pavel. Aceea este ceea ce au făcut corintenii. Ei au venit și au fost botezați pentru Cristos. L-au luat pe Cristos, pe dinafară. L-au luat mărturisind, ei L-au acceptat intelectual.

45 Dar, frate, este mult mai mult decât intelectual. Asta merge dincolo de aceea. Merge la o---o naștere veritabilă, nu doar o concepție mintală sau o lucrare emoțională. Ci, o naștere, o experiență, ceva care merge drept adânc în inimă și schimbă ființa interioară, care te determină să faci lucruri pe care nu le-ai fi făcut, cu alte cuvinte. Te face să iubești pe aceia care sunt de neîubit. Te face să acționezi diferit decât te-ai gândit tu vreodată că ai acționa.

46 Și când se ridică situații, aceea este ancora ta. Tu nu trebuie să te întrebi, „Voi reuși eu?” O, nu. Nu este dacă eu voi reuși. Aceea este deja făcută pentru mine. Cristos în mine, a făcut-o, El Însuși și eu mă încred doar în ancora Lui. Ce lucru minunat!

47 Observați, ei toți au luat împărtășirea. Acea lumină care a fost în... Noi știm că acela a fost un proces natural pentru că ea era ca o gheață mică ce a plouat din cer, ca mici napolitane cu miere pe ele. Ea...Napolitana a fost doar ca un biscuit mic, o mică prăjitură și avea miere pe vârf. Și ei au fost toți părtași la aceea. Fiecare a trecut prin Marea Roșie și au fost botezați prin Nor și prin mare pentru Moise. Urmând instrucțiunile lui, ca slujitor al lui Dumnezeu, ei toți au fost botezați pentru el. Ei toți îl urmau, așa cum suntem noi azi, conduși de Duhul Sfânt, marele Instructor al Bisericii Creștine. Noi suntem conduși la botezul în apă.

Și el a spus: „Ei toți au luat aceeași mană.” ...

48 Ce-a făcut asta? Acea mană a căzut pentru Core și pentru grupul lui, doar la fel cum a căzut pentru Moise, Caleb și Iosua. Ei erau toți amestecați împreună; toți părtași la botez; toți părtași de a fi membru; toți părtași la mărturisire.

49 Acum, toți părtași la împărtășire. Ați prins asta? Priviți la acel avertisment solemn. Și, oameni ai tabernacolului, luați aceea foarte adânc. Amintiți-vă, destinația voastră eternă, atârnă, chiar acolo. Nu treceți pe

lângă asta ca o mică inundație sau ceva. Aceasta este ceva la care noi trebuie să venim corespunzător. Este ceva care are însemnătate dacă noi trăim în lumea de apoi sau nu.

50 Ei toți au fost botezați pentru Moise prin Marea Roșie. Ei toți au urmat aceeași Ființă-Duh, Norul și Stâlpul de Foc. Ei toți au fost conduși de același Înger. Ei toți au ieșit afară prin același păstor. Ei toți au fost botezați în mare. Ei toți au mâncat din acea mană spirituală. Și acea mană era Cristos. Cristos, venind jos, mana venea jos în fiecare noapte din cer și se topea, ca să susțină oamenii în călătoria lor.

51 Și Cristos a venit din cer și Și-a dat Viața Lui, ca: „Oricine crede în El să nu piară, ci să aibă Viață veșnică.” Cristos a venit jos și a devenit mana noastră, să mâncăm din aceleași binecuvântări spirituale.

52 De aceea, Duhul Sfânt poate cădea chiar printre oameni deopotrivă: creștin și căldicel și credincioși pe jumătate și credincioși de margine, toți vor mânca la fel. Dar aceea încă nu înseamnă asta. O, aș vrea să am cuvinte ca să pot conduce asta și s-o pun în inima fiecărei persoane de-aici. Și să vadă ce lucru adânc este acesta. Nu este ceva cu care să te joci. Nu este doar mersul la biserică.

53 Acum, ascultați. Ei toți au mâncat aceeași mană spirituală. Gândiți-vă la asta, mană spirituală!

54 „O,” voi ziceți: „Eu știu că sunt salvat. Aleluia! Eu am strigat în Duhul. Eu simt aceasta.” Aceea nu are de-a face un singur lucru cu asta. Vedeți voi cum ne bazăm noi destinația noastră eternă pe o senzație? Puteți voi vedea, în această zi în care trăim acum, cum oamenii își bazează destinația lor---lor doar pe o senzație mică? „O,” ziceți, „Eu știu că Îl am pentru că eu---eu am simțit Puterea să meargă prin mine. Eu am făcut asta.” Aceea ar putea fi exact adevărul și tu încă ești pierdut.

55 O, dacă noi doar am avea un moment. Să întoarcem la **1 Corinteni 13**, aici, doar un moment și ascultați ce are Pavel de spus despre asta, chiar aici.

Deși eu vorbesc în... limbile oamenilor și... îngerilor și nu am iubire(care este dragoste), eu am devenit ca o aramă sunătoare și un chimval zângănit.

...deși am darul de profeție și înțeleg toate tainele și am toată cunoștința și deși am toată credința astfel încât aș putea muta munții și nu am iubire, eu nu sunt nimic.

56 Ascultați la acel bătrân apostol sever că spune asta în această biserică cu senzații care își bazau speranțele lor pe senzație. Acum, aceasta este școală duminicală. Acesta este un loc de corecție. Acesta este un loc de învățatură. Și vai de omul care stă la amvon și călăuzește greșit. Frate, este timpul ca să facem scriptura să se compare cu scriptura. Așa este!

Și deși îmi dăruiesc toate bunurile mele să hrănesc săracii... deși îmi dau trupul meu să fie ars și nu am dragoste creștină, aceea nu-mi folosește la nimic.

57 Vedeți, toate lucrările voastre bune, toate faptele voastre bune, toate lucrările spirituale pe care le aveți, toate darurile pe care le aveți, toate senzațiile pe care le aveți, toată bucuria pe care o aveți, toată pacea pe care o aveți n-are nimic de-a face cu asta de la început...

58 Gândiți-vă la aceea doar un moment. Și gândiți-vă la bisericile de astăzi, mărețele noastre biserici, prezbiteriană, metodistă, baptistă și denominațională, ei cred că din cauză că spun, „eu cred,” vin înăuntru, își pun numele lor în carte, aceea o stabilește. Cât sunt ei de departe!

59 Oamenii noștri pentecostali se gândesc, păi, deoarece ei au avut o mică senzație, ei s-au simțit bine, ei au vorbit în limbi, ei au avut sânge în mâinile lor, puțin ulei pe fața lor, sau ceva: „Noi îl avem”. E la zece milioane de kilometri depărtare! Voi o înțelegeți? Vedeți cum diavolul, ca dumnezeu al acestei lumi a orbit ochii aceluia și ei doar merg drept înainte trăind în felul acela. Ascultați!

Căci deși eu dăruiesc toate bunurile mele să hrănesc săracii și deși îmi dau trupul... să fie ars și nu am dragoste creștină... Eu sunt nimic.

60 Priviți la toate acele daruri, toate acele lucruri bune. „Eu hrănesc săracii. Cât despre mine, eu am o inimă bună. Eu fac aceasta. Eu fac aceea. Eu merg la biserică. Eu vorbesc în limbi. Eu profetesc. Eu vindec bolnavi. Eu predic evanghelia. Eu fac aceste lucruri.” Pavel a spus: „Totuși, eu sunt nimic.” Toate acele lucruri pot fi imitate firește. Acum ce face Asta?

Dragostea creștină rabdă îndelung... este bună; dragostea creștină nu invidiază; dragostea creștină nu se

laudă ea însăși,... nu se umflă de mândrie,

Nu se poartă necuviincios, nepotrivit... (Doar gândiți-vă) **nu se mânie repede, nu gândește rău;**

61 Dragoste creștină, dragoste. Ce este dragostea? Este Dumnezeu. Cum vine Dumnezeu la tine? Printr-o Naștere. Vedeti?

62 Acum, ei toți au fost botezați pentru Moise. Toți au mâncat împărțășirea. Toți au avut aceeași mană spirituală care a venit de la Dumnezeu. Fiecare din ei a mâncat același lucru.

63 Și astăzi, noi stăm chiar împrejur și auzim Cuvântul și ne bucurăm de El și luăm Mana și O mâncăm și spunem: „O, aleluia! Acea este bine. O, eu apreciez Acea. Da, am fost botezat în biserică. Eu---eu îmi iau și îmi fac mărturisirea mea. Îmi pun numele în carte. Eu sunt un membru privilegiat.” Toate acelea sunt perfect în zadar dacă nu există ceva ce Dumnezeu a făcut. Dacă asta este...Acele lucruri pe care tu le-ai făcut. Acelea sunt lucrurile pe care credința ta le-a produs.

64 Dar numai dacă Dumnezeu a făcut ceva pentru tine, noua Naștere. Doar un moment acum! Acum versetul al 4-lea.

Și toți au băut din aceeași Stâncă spirituală. Căci ei au băut din acea Stâncă spirituală care îi urma și acea Stâncă era Cristos.

65 Ei toți au băut din izvor, ei s-au bucurat. Atunci ce înseamnă aceea? Grâul și buruienile ambii s-au bucurat să ia acea apă spirituală. Noi mergem la biserică. Noi batem din palme cu restul din ei. (*Fratele Branham își bate palmele de trei ori.*) Strigăm cu restul din ei. Sărim în sus și-n jos cu restul din ei. Îl laudăm pe Dumnezeu cu restul dintre ei. Profețim ca restul din ei. Ne rugăm pentru bolnavi ca restul din ei. Dar el a spus... Acum ascultați, așa cum noi doar mergem un pic mai departe.

66 Acum... vreau să oprim un minut, o---pe, „acea Stâncă era Cristos.” Stânca era Cristos. Era acolo în formă literală, așa cum este în formă spirituală astăzi. Mana, hrana; care este Cuvântul care a venit de la Dumnezeu din cer. Cristos este Cuvântul lui Dumnezeu și noi mâncăm Cuvântul. Vedeti? Noi stăm..., ca în mesajul din această dimineață, noi ascultăm. Sufletele noastre se întind și apucă acel Cuvânt. Noi trăim prin Cuvânt. El a spus: „Ei toți au mâncat aceeași mană spirituală și ei toți au

băut. Toți au băut din aceeași Stâncă spirituală și acea Stâncă era Cristos.”
Gândiți-vă la aceasta.

67 Acum, înspre ce mergea el? La un final acolo. El îi avertiza pe acei corinteni: „Fiți atenți ce faceți. Când eu vin printre voi, unul are un psalm, unul are vorbire în limbi, unul are aceasta și unul are aceea, unul are o profeție, unul are o descoperire, unul face aceasta și unul face aceea.” Fiți atenți. Nu vă bazați credința voastră pe aceea, acele lucruri sunt în regulă. Ele își au locul lor în biserică, dar niciodată nu vă bazați salvarea pe aceea. Dacă viața voastră nu potrivește întrutotul cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci este timpul să vă îndreptați cu Dumnezeu.

68 Observați acum. Și această Stâncă, această Stâncă era Stânca ce a fost în pustie.

69 Și eu vreau ca voi să observați când Dumnezeu l-a chemat pe Moise și l-a trimis jos în Egipt ca să elibereze copiii lui Israel de sub jugul lui faraon. El a spus: „Ce este acela în mâna ta?” El a spus: „Este un toiag.”

70 Și el a luat toiagul și l-a aruncat la pământ și el a devenit un șarpe. Și el, Moise, a fugit. Apoi el l-a ridicat și a devenit un toiag în mâna lui.

71 Și acel toiag, când el a ajuns în Egipt, l-a întins peste Egipt și muște au apărut. El l-a întins, plăgi au căzut. Aceea era judecata lui Dumnezeu. Judecata lui Dumnezeu era prin întinderea înainte a toiagului.

72 Și apoi, observați, înainte ca acel toiag să fi putut într-adevăr fi mânuit. Moise și-a pus mâna în sân, ea s-a umplut cu lepră.

73 Cum este fiecare om, la început, un păcătos prin natură. Nu este nicio cale în jurul acesteia. Tu ești născut în păcat format în nelegiuire, vii în lume vorbind minciuni. Se putea ca tu să fi dedicat la altarul bisericii mamei tale. Tu poate ai fost stropit. Tu ai putut fi aceasta, aceea. Dar tu ești un păcătos de la început.

74 Apoi, a fost altceva. Dumnezeu a spus: „Pune-ți mâna înapoi în sânul tău.” Peste inima lui, el și-a pus mâna din nou, la însărcinarea lui Dumnezeu, unde noi am fost născuți. Mai întâi, mâna lui era leproasă. Voi ați fost născuți față de Dumnezeu, mai întâi, un păcătos; nu prin alegere, ci prin natură: apoi voi ați mers înapoi din nou, și când el a scos-o afară, mâna era curată și perfectă, arătând că această mână, înainte ca ea să poată flutura toiagul judecării, trebuia să fie o mână curățită, înainte ca ea să poată flutura. Și orice slujitor, orice învățător...

75 Am auzit ceva azi dimineață care efectiv mi-a coagulat sângele, când am pornit radioul chiar înainte de-a veni. Fără desconsiderare și dacă este cineva aici, în legătură cu persoana, eu nu intenționez să vă rănesc.

Dar este timpul... Și Dumnezeu să mă ajute să fiu întotdeauna suficient de creștin ca să pun, să fac negrul negru și albul alb, să fiu cinstit.

76 Am auzit pe cineva cântând și a spus: „Eu am testamentul meu.” Și a răsfoit paginile, și a citit o scriptură și a predicat din primul psalm. „Binecuvântat este omul care nu stă pe scaunul celor batjocoritori, nu umblă pe calea păcătoșilor.” Voi știți cine era? Acel rocker, Jimmy Osborne de la radio, predicând evanghelia.

77 O, frate, dacă a fost vreodată o rușine! O asemenea persoană n-are nicio treabă să se miște în Cuvântul Dumnezeului celui viu. Și voi îl aveți pe acel individ la Renfro Valley Barn Dance, sus toată noaptea într-un tãmbãlãu vechi, bătând din mâinile lor și continuând într-o veche hãrmãlaie. Și în dimineața următoare, își schimbă glasul pe-acolo și vorbește ca un creștin. Și, păi, aceea este vulgaritate și murdãrie în privirea lui Dumnezeu.

78 Mâna care fluturã acel Toiag de judecatã trebuie să fie curãțitã de Puterea și învierea lui Cristos. El n-are nicio treabã să mânuiascã Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar o mulțime de predicatori care încearcã să-l îndreptãțeascã pe acest Elvis Presley, care nu este nimic în lume decãt un Iuda Iscariotean modern. Iuda Iscarioteanul a primit 30 de monede de argint; Elvis Presley are un milion de dolari și o flotã de Cadillac-uri. Dar el l-a vândut, el a fost un credincios penticostal și și-a vândut drepturile de întãi nãscut și a devenit un rocker inspirat de diavolul. Și eu nu trag niciun pumn cãtre așa ceva. Nu, domnule. Și un Iuda Iscariotean modern.

79 Și apoi, chiar slujitorii încearcã să sprijine acel fel de lucru. Și Elvis Presley care zice: „Da. Eu mã încred în Dumnezeu pentru tot succesul meu.” Cum ar da vreodată un Dumnezeu viu, sfânt succes vulgaritãții și unui diavol, unui lucru demonizat?

80 Aceea este absolut una din piedicile cele mai mari pe care aceastã națiune le-a vãzut vreodată, este un ins ca Elvis Presley care a trimis milioane de suflete în iad, prin acest lucrul vechi de rock and roll murdar, obscen. Desigur. Mie nu-mi pare rãu deloc *pentru ce am zis*. Dacă voi mã puteți crede a fi profetul lui Dumnezeu, amintiți-vã, acolo este un diavol încarnat. Absolut.

81 Și Jimmy Osborne și aceia n-au nicio treabã cu Cuvântul lui Dumnezeu. Și nici nu are vreun om care ia numele lui Dumnezeu în deșert în tãmbãlãuri și dansuri cu lucruri ca acelea, vechi și vulgare de rock and roll, să vinã la amvon și să încerce să ia Cuvântul lui Dumnezeu.

82 Aceea este problema cu multe din aceste biserici astãzi, voi luați unele din aceste mici vechi boogie-woogie afarã din aceste locuri afarã aici.

O fată care este afară la petrecere și făcând aceste rock and roll-uri, într-o seară și ea vine la altar și seara următoare voi o aveți pe ea sus să cânte o cântare specială. Unii din voi, inșilor, luați pe acești vechi cântăreți la chitară din locurile unui club de noapte și-l puneți la amvon după două săptămâni să predice.

83 Frate, eu îți spun, el nu va face niciodată asta aici. Nu, într-adevăr. El trebuie să studieze, să se dovedească pe el însuși un om al lui Dumnezeu și să cerceteze. Noi nu credem aici, în aceste salturi peste noapte aici primprejur. Acea este ce a adus biserica în starea în care este ea astăzi.

84 Noi avem nevoie de Adevăr. Acest Cuvânt este Adevărul. Așa este! Mâna care flutură acest Toiag al judecății trebuie să fie o mână curată. Absolut.

85 Acea mână de judecată a lui Moise a fost curățită și apoi toiagul a fost pus în ea. Și toiagul s-a dus și a adus judecăți peste Israel.

86 Și apoi, în pustie, acel model frumos. Și eu trebuie să închei. Acest model frumos, a Stâncii fiind acolo: „Și acea Stâncă era Cristos.”

87 Și oameni care piereau erau pe moarte, după apă și meritau asta. Ei meritau să moară pentru că au cântit. Ei s-au plâns. Ei nu erau credincioși de la început. Ei nu erau nimic decât credincioși intelectuali. Ei... Supranaturalul a fost făcut și o mulțime amestecată a ieșit afară. Ei nu erau convertiți din inima lor.

88 Acolo au fost numai trei în grup, despre care știm: Moise, Aaron și Caleb; Miriam.

89 Și Miriam și-a arătat trădarea, de asemenea, când a râs pentru că Moise era căsătorit cu această fată de culoare. Și a spus: „Nu erau acolo alte fete de măritat și așa mai departe? El putea s-o facă.” Și Dumnezeu n-a fost mulțumit cu aceea și a lovit-o cu lepră.

90 Și propriul ei frate a țipat, a spus: „Vei lăsa tu pe sora ta să moară în acea stare?”

91 Și Dumnezeu i-a spus lui Moise să vină înaintea Lui. Și el s-a dus și a mijlocit pentru aceea, *pentru* Miriam. Ea n-a trăit mult după aceea.

92 Nu, frate. Ceea ce face Dumnezeu este perfect. Noi nu avem nicio treabă să ne punem ceva din gândirea noastră la Asta. Doar lăsați-L în felul în care este El. Dumnezeu a făcut asta; Dumnezeu a spus Asta; aceea o stabilește. Doar luați-o. Eu nu știu cum asta... Dacă aș putea s-o explic, atunci eu aș fi egal cu Dumnezeu. Eu n-O pot explica. Eu doar O cred. Asta-i tot. Asta este tot ce mi se cere să fac. Nu există nimeni căruia i se

cere s-o explice pentru că este dincolo de intelectul nostru, este dincolo de inteligența noastră. Este Dumnezeu care face asta, astfel ea nu poate fi explicată. Eu doar o accept prin credință și spun: „Ea este proprietatea mea personală și eu o cred.” Eu nu o pot explica.

93 Cum stătea acolo această stâncă! Dumnezeu a avut o stâncă ce a avut depozit plin de apă, poate doar o stâncă mică, nu mai mare decât acea masă de birou. Dar când Moise a lovit această stâncă, a fost suficientă apă care a venit din ea pentru două milioane de oameni. Și nu numai aceea, dar tot așa de multe vite și oi și altele așa cum le aveau cu ei.

94 O, când eu văd pe unii din acești artiști care pictează tablouri, o mică---mică picătură care curgea din stâncă și un copil stând acolo cu o---o gălețuță în mână! O, aceea niciodată n-a venit astfel.

95 Ea a venit prin revărsări abundente izbucnind în afară. A adăpat peste două milioane de oameni pe lângă cămilele lor și toate animalele lor. „Și acea Stâncă era Cristos Isus.” O paralelă minunată cu Ioan 3:16. „Dumnezeu atât de mult a iubit lumea încât a dat pe singurul Său Fiu născut, ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă Viață Eternă.”

96 Și observați ce s-a întâmplat. Singura cale prin care ei au putut obține apă din acea stâncă: toiagul judecății a trebuit să lovească stânca. Și Moise a lovit Stânca și judecata lui Dumnezeu a lovit Stânca. Și când asta a făcut-o, ea și-a dat apele.

97 Oamenii erau absolut... Dumnezeu era drept în a-i lăsa să moară pentru că ei nu L-au crezut. Ei au avut necurăție. Ei au fost dezapropați. Ei nu meritau să trăiască. Chiar... Moise i-a numit „răzvrățiți”, răzvrățiți împotriva lui Dumnezeu. Și ei au meritat să moară.

98 Și noi toți am meritat moartea pentru că suntem răzvrățiți împotriva lui Dumnezeu. Aleși... Observați, noi toți merităm să murim. Dar Dumnezeu este atât de îndurător! El n-ar fi trebuit niciodată să se gândească la noi. Dar El este atât de milos încât El a luat păcatele fiecăruia din noi și L-a lovit pe propriul Său Fiu preaiubit, Cristos ca noi să nu pierim, ci să avem Viață Eternă. Cum am putea noi să bem din această Stâncă și apoi să nu fim corecți în inima noastră?

99 Dar, frate, sunt milioane din ei, în această dimineață, care fac asta. Aceea este exact corect. Ei se încred pentru că sunt bapțiști, sau metodști sau penticostali. Ei se încred pentru că au un simțământ mic ciudat, pentru că au vorbit în limbi, pentru că au strigat, pentru că au dansat, pentru că au avut un serviciu de vindecare și Dumnezeu a vindecat bolnavii sau ceva în care se încred ei, pentru că au avut o descoperire (ea era adevărată),

pentru că ei au făcut aceasta. Acele lucruri sunt în regulă, nimic de spus împotriva lor, dar aceea nu are nimic de-a face cu salvarea voastră, niciun singur lucru. Ar putea curge ulei de pe mâinile tale până când curge un galon sau iese sânge pe fața ta și încă nu înseamnă nimic. Corect!

¹⁰⁰ Pavel a spus: „Eu aș putea vorbi în limbi ca oamenii și ca îngerii și încă să fiu pierdut.” Deși aș putea avea înțelepciune și cunoștință și aș putea sta și să explic acea biblie, doar s-O fac să arate...*(Fratele Branham își plesnește degetul repede de câteva ori)* ...s-O leg împreună. Aceea încă nu are nimic de-a face cu aceasta.

¹⁰¹ Frate, ei toți au băut din aceeași Stâncă. „Acea Stâncă era Cristos.”

¹⁰² Judecățile erau peste Cristos ca voi să puteți fi privilegiați să veniți și să beți. Este bunătatea lui Dumnezeu pentru tine, ca tu să vii și să bei. Este bunătatea lui Dumnezeu să mănânci din Cuvânt. Bunătatea lui Dumnezeu către tine, că El ți-a permis să fii botezat. Bunătatea lui Dumnezeu față de tine să te facă un cetățean, să-ți dea sănătate, să te așeze în biserică în această dimineață Este bunătatea lui Dumnezeu. Aceea toată este bunătatea lui Dumnezeu.

¹⁰³ Dar cum e cu bunătatea ta înapoi către Dumnezeu? Ești tu doritor să supui totul, fiecare gând, fiecare acțiune, totul Lui? Aceea este ceea ce --aceea este ceea ce Dumnezeu a făcut pentru tine. Ce vei face tu pentru El?

¹⁰⁴ Observați, să citim doar încă câteva versete. Și eu---eu voi încheia, astfel ca păstorul să poată ajunge la cuvântul lui. Acum ascultați. „Și aceeași Stâncă era Cristos.” Acum al 5-lea verset.

Dar cu mulți din ei Dumnezeu n-a fost... mulțumit.

¹⁰⁵ Vedeți? El le-a permis să fie botezați. Le-a permis să mănânce Cuvântul și să-L creadă. Le-a permis să primească binecuvântare spirituală. Le-a permis să bea din Stânca spirituală. Toată aceea a făcut Dumnezeu, prin harul Lui, dar totuși, Dumnezeu n-a fost mulțumit de ei. Ascultați.

...căci ei au fost doborâți în pustie.

¹⁰⁶ După toate aceste experiențe, după toate marile noastre servicii de vindecare pe care le-am văzut, după toate aceste mărețe simțăminte pe care le-am avut, de strigare și laudând pe Dumnezeu, bând din acea Stâncă, toate predicile bune de care ne-am bucurat și totuși să fim doborâți,

terminați! (*Fratele Branham lovește o dată pe amvon.*) „Depărtați-vă de la Mine, voi lucrători ai fărădelegii. Eu nici măcar nu v-am cunoscut.”

107 Verificați! Noi avem o trezire care vine. Eu știu că asta este dur. Dar, frate, orice tată care nu-și va corecta copiii săi nu este un tată bun. Așa este! „Morți.”

Acum aceste lucruri erau pilde pentru noi...

108 Pavel vorbește. Credeți asta? (*Adunarea spune: „Amin.”*) Acea era o pildă. În regulă.

...ca noi să nu poftim după lucruri rele așa cum au poftit și ei.

109 V-ați putea imagina un om care stă, care este un jockey, un titirez și care cântă rock and rolluri vechi, murdare și „Ceva s-a întâmplat și eu am fost tot agitat,” și toate acele feluri de cântece vechi, murdare pe care acest Elvis Presley și acești inși le cântă și apoi vin înapoi și imită predicarea evangheliei? Gândiți-vă la asta! (*Fratele Branham bate pe amvon de zece ori.*)

110 V-ați putea imagina un bărbat sau o femeie care stau afară și femeia stă întinsă în curtea din spate și îmbrăcată pe jumătate cu haine mici, vechi cu arătare murdară, aruncându-se pe sine înaintea bărbaților și apoi vine drept înapoi pe-acolo, și bea din această Stâncă spirituală, și strigă, și continuă așa?

111 Aceasta este o învățătură mare între oamenii pentecostali privitor la libertatea femeilor. Ele poartă cercei mari, lungi și---și au tot felul de haine.

112 Și un ins tânăr stătea în fața casei mele, acum câteva zile, într-un mic camion, plângând că soția lui... Pentecostală, vorbește în limbi, dă profeție. Sigur. Și spunea: „Toată biserica în întregime poartă pantaloni scurți.” Și el---„Ea merge afară pe stradă la ora opt și nouă seara și ia chiștoace de țigară pe care alții le-au aruncat și le fumează. Și încă strigând, laudând pe Domnul și dă profeție.

113 Am stat ziua trecută într-o biserică, unde un mare om al lui Dumnezeu, pentru care eu am un mare respect. Și el expunea aceasta după ce unul dintre bărbați care este unul din fruntea acesteia, merge afară. Și---și el are acest sânge care îi curge din mâini și lucruri. Și eu am ajuns răgușit, de la est, la vest, încercând să condamn acel lucru, pe bazele bibliei. Când asta nu este de la Dumnezeu.

114 Orice sânge care ar veni din Cristos, ar fi Sângele trupesc, atunci Trupul Lui corporal este aici, atunci a doua venire s-a terminat. Isus a spus: „Să nu credeți asta, când ei zic, `Iată, El este în pustie`. Să nu credeți asta, când `El este aici`. Nu credeți! Pentru că se vor ridica Cristoși falși și profeți falși și ei vor arăta semne și minuni atât de mult încât să înșele chiar pe cei aleși.” Și eu am strigat împotriva la asta de la est la vest.

115 Și în final, pe Coasta de Vest, un bătrân doctor, Canada, care este un prieten intim de al meu, s-a ridicat. Și un alt bărbat, care era managerul unui anumit bărbat care a început aceasta, una din aceste mișcări, a apărut acolo și au dat o măreață... A spus: „Ulei curat și sânge sfânt. Sângele nostru va fi arătat astăzi.” Și ei umpleau locul la refuz. Și el a arătat aceea cum, sub curea, el avea două ace înfipte.

116 Oricine știe că tu poți înțepa acest deget și nu va sângera decât dacă îl storci sau îl apeși. Tu înțepi o gaură în el, ea nu o va face deoarece venele sunt atât de departe de-acolo. Și când el a făcut asta, el a arătat cum a făcut-o.

117 El avea ulei în spate aici, a pus mâinile pe el. Apoi a venit sus și a spus: „Vedeți mâna mea, este perfect normală. Apoi el a spus: „Glorie lui Dumnezeu! Aleluia!” Și el și-a apăsat mâinile lui în jos astfel. Sigur, acolo era sânge stors din degetele lui. În timp ce fiecare striga, el și-a șters capul și acolo era o cruce. Când tocmai bărbatul care era cu omul care a făcut asta, acolo era asta, a expus chiar acolo înaintea audienței și cu... s-a dus la buzunarul lui să arate uleiurile și lucrurile.

118 Unul a pus o inimă pe zid și a spus: „Acest perete respiră Sângele lui Isus. Acea este inima lui Isus.” Un mare texan bătrân a intrat, nu îi era teamă. Au spus: „Dacă atinge cineva aceea, ei vor muri.” Ei aveau frânghii. Toți aveau pozele acelea și totul, acolo, unde zidul sângera, pulsând sânge dintr-o inimă. Și acest ins a pășit înăuntru și s-a strecurat în biserică, el și soția lui, au spălat zugrăveala de pe zid, au stat acolo în spate și au așteptat. Ei au venit înăuntru. Păstorul a spus: „Ei bine, știți, Isus a fost aici înăuntru și l-a luat.

119 El a spus: „Isus n-a avut nimic de-a face cu asta. Eu însumi am făcut aceea.” Corect!

120 Ce s-a întâmplat? Era din cauză că oamenii nu sunt stabiliți pe Cuvântul Viului Dumnezeu. Nu spune biblia: „Ei vor merge din est, din vest, din nord și sud. Va fi foamete nu după pâine și apă, ci după auzirea Cuvântului lui Dumnezeu?” În ce zi trăim noi!

121 Și noi vedem acum că toate aceste mărețe biserici denominaționale mari, fac toate o ligă împreună și se ajunge la un loc că tu trebuie să aparții la această ligă a bisericilor înainte ca tu să poți transmite la radio. Tu ești dus de la radio. Băiete, nu te îngrijora vreodată de asta. Și restul din ei sunt, de asemenea și toate programele de televiziune. Tu trebuie să aparții la liga bisericilor înainte ca tu să poți face asta. Și când tu faci asta, nu înfăptuiești nimic în lume, decât semnul fiarei, din biblie. Acolo sunteți! Vedeți cum își fac toate o ligă împreună?

122 O, mulțumiri fie lui Dumnezeu, există cu adevărat un Dumnezeu viu. Există cu adevărat un Domn real. Există într-adevăr un cuvânt adevărat. Există într-adevăr o vindecare adevărată. Sunt într-adevăr toate aceste lucruri. Dar, frate niciodată nu-ți baza vreodată credința ta pe ceva senzație mică, pe ordinea unei biserici, pe luarea împărtășirii, pe mâncatul din Stânca spirituală.

123 Tu spui: „Eu știu aceasta, frate. Eu L-am gustat pe Dumnezeu.” Aceea poate fi exact adevărat. Dar în ce fel de loc a căzut asta? Acela este lucrul următor. În ce fel de găleată a intrat? „Drept și nedrept.” Acum ascultați.

Acum acestea... au fost pilde. Ca noi să nu poftim după lucruri rele așa cum ei au poftit.

124 Ce a fost pofta lor? Acum, ascultați, vreau să iau doar un pic mai departe, dacă vreți să mă scuzați.

Nici să nu fiți idolatri...

125 O, voi ziceți: „Eu mulțumesc lui Dumnezeu, nu sunt un idolatru.” Așteaptă un moment. Să examinăm aceasta prin Cuvânt. Tu spui: „Eu nu m-aș închina la un idol.” Aceea nu înseamnă întrutotul că tu te închini la un idol, tu doar trebuie să fii nefolositor și să nu faci nimic. Mergi la biserică: „Da, aceea este în regulă.” Te duci înapoi acasă, nu faci nimic în legătură cu Asta.

126 Frate, un bărbat sau femeie real născut din nou nu poate sta liniștit. Este Ceva în ei. Ei trebuie să mărturisească. Ei trebuie să facă ceva. Ei sunt destinați să facă ceva. Ei nu pot tăcea. Ascultați.

Nici nu fiți idolatri, așa cum (ei) au fost unii din ei; așa cum este scris, Oamenii au stat jos să mănânce și să bea și s-au ridicat să joace.

127 Despre ce vorbește Pavel? Pilde. Ei au fost botezați în biserică. Ei absolut au avut un botez corect. O dată; de trei ori înainte; înapoi; în numele de Tată, Fiu, Duh Sfânt; Isus numai; orice era asta. Ei au avut un botez corect. Ei au fost botezați corect. Noi ne agităm și fierbem și ne certăm despre lucruri mici ca acelea. Ce bine face asta? Lăsăm afară principiul important. Bisericile noastre s-au separat, referitor la botez. Desigur.

128 Apoi voi ziceți: „O, aleluia! Ei nu au binecuvântarea spirituală pe care o avem noi. Ei sunt așa de reci, formali. Glorie lui Dumnezeu, eu mănânc adevărata Mană a lui Dumnezeu. Eu știu că Acesta este Adevărul.” Acela este exact adevărul, dar ce diferență face aceea? Tu spui: „Frate, eu. Duhul Sfânt într-adevăr cade la noi în biserică. Aceea este bine, dar ce diferență face pentru tine, dacă tu nu ești felul corect de vas în care El cade? Amintește-ți!

129 O, tu zici: „Eu sunt sincer.” Așa au fost ei. Și-au lăsat casele și s-au dus afară, și-au pus chiar gâtul lor la moarte ca să-l urmeze. Ei au făcut mult mai mult decât avem noi de făcut. Aceea nu a avut de-a face un singur lucru cu asta. Doar gândiți-vă.

130 Biblia a spus: „În zadar Mi se închină ei. În zadar mi se închină ei.” Închinare absolut adevărată, în zadar. Unde au început ei asta? Drept din grădina Edenului: Cain. El s-a închinat lui Dumnezeu întocmai la fel cum a făcut Abel, dar el l s-a închinat în zadar Lui. Da, domnule. „Este o cale care pare dreaptă unui om.”

131 Tu spui: „Ei bine, de ce este asta? Acum, eu m-am pocăit. De ce este că eu nu sunt în regulă? M-am pocăit. Eu cred că sunt doar tot așa de bun ca oricare altul. Eu merg la biserică. Am fost botezat. Eu primesc binecuvântările lui Dumnezeu. Eu iubesc o predică bună. Eu iubesc Cuvântul lui Dumnezeu. Mie îmi place să-L citesc. Și eu obțin binecuvântări spirituale, de asemenea. Și, aleluia, eu pot profeti. Eu pot vorbi în limbi. Am făcut toate aceste lucruri și tu vrei să spui că „ele sunt în zadar?”

132 Acum, eu nu spun că ele sunt în zadar, dar s-ar putea să fie în zadar. Aceea este corect. Depinde de ceea ce ești tu, acolo înăuntru, așa este și ce ești tu, cel care primește aceasta. Dacă tu nu ești născut din nou, dacă nu este de fapt ceva în tine, atunci este în zadar. Toate binecuvântările, nu au nimic de-a face.

Acum doar încă una.

Nici să nu comitem curvie așa cum unii dintre ei au făcut și au căzut într-o singură zi douăzeci și trei de mii.

133 „Comite curvie”, acelea sunt curvii spirituale. Dacă am avea timp...Școala duminicală s-a terminat. Curvie spirituală!

Nici să nu ispitim pe Cristos, așa cum și unii din ei au ispitit și au fost distruși de șerpi.

Nici să nu murmurăți, așa cum unii din ei... au murmurat și au fost nimiciți de nimitorul.

134 Murmurând, poftind, amestecând lumea cu religia lor, mergând afară... Dumnezeu iubește curăția, adevărată pură.

135 În această dimineață, eu vorbeam. M-am gândit: „Ce”... Acum în încheiere, m-am gândit aceasta: „Ce este mai dulce în viața unui bărbat? Ce este mai dulce decât să vină acasă când este obosit și trudit, cu o găleată mică în mână de la munca de toată ziua sau de la arat sau orice ar putea fi, să pășească în casă și să aibă o soție iubitoare să-l întâmpine la ușă? Stă jos pe genunchii lui un minut, îi mângâie fruntea puțin și îl sărută pe obraz și își pune brațele în jurul lui și spune: `Dragule, eu---eu știu că ești obosit, ai lucrat așa din greu.` Îl consolează.”

136 Cum știe el că acel braț, în jurul lui, este absolut al său. Este a lui. Niciodată nu este în jurul vreunui alt bărbat sau vreo altă dorință. Sărutul care este pe obrazul lui este dintr-o inimă adevărată, pură, sfântă care îl iubește numai și numai pe el. Cum te face asta... Eu știu, te face să te îndrepti și să spui: „O, nu sunt așa de obosit, la urma urmei.” Vedeți? Asta este! Acea îți face ceva.

137 Vreau să vă spun ceva. Dar cum era dacă acel sărut este pus pe obrazul lui și el nu are încredere? El putea fi dat pe obrazul vreunui alt bărbat. Cum ar fi dacă acele brațe din jurul lui au îmbrățișat pe fiecare și încă dorea să facă tot la fel și cu el? Acea n-ar însemna foarte mult. Nu ar avea multă acceptare. De ce?

138 Acum, la început ei au fost unul, Dumnezeu, când El a făcut omul, l-a făcut o persoană duală, ambele bărbat și femeie. El l-a separat pe el în trup și l-a pus aici pe pământ în trup și partea feminină era încă în duh.

139 Ascultați prieteni, Dumnezeu a fost atât de grijuliu. O, cum acest... Nu lăsați asta să vă părăsească. Dumnezeu n-a avut niciodată o mână plină de țărână și a făcut o Evă; ea a fost o creație diferită. Și ea nu este o creație. Ea este un produs secundar. Și Dumnezeu s-a dus drept la inima lui Adam, această coastă, chiar de sub inima lui și a luat o coastă și a făcut o soție. Și tocmai partea din duhul lui Adam a fost în femeie și ei doi sunt unul: suflet, trup, duh, ei sunt unul ei sunt o uniune perfectă. O femeie adevărată... Și un soț adevărat, o soție adevărată, ei sunt una, împreună.

140 Al cui model este acesta? Cristos, a scos afară din sânul Lui! Nu un produs secundar, nu un metodist sau un baptist, sau un penticostal clocit. Nu, domnule. Ci afară din propria Lui inimă, El a luat o iubită care este așa pură și loială cât poate Ea să fie. Ea este așa de loială ca un crin. Priviți la...

141 Priviți înapoi la Solomon vorbind: „Vino, iubita mea, să umblăm printre rodii. Să ne umplem de iubire.” Și când un credincios real își deschide brațele cu o inimă pură și se ține de Cristos, acea afecțiune a celui ce iubește pe Cristos merge în sânul Lui. Aceea este Soția Lui, întocmai cum un soț face cu o soție adevărată.

142 Ce fel de persoană ar trebui noi să fim? Suntem noi în curvie față de Cristos? Depindem noi de vreun mic ceva și alergăm după lume și lucrurile din lume și cu minte lumească și nu cea adevărată dragoste și devotare pe care ar trebui s-o avem? V-ați putea imagina? Vai!

143 Ți-ai putea imagina soția ta, frate, să vină și să stea pe genunchii tăi cu fustele ei mici cu modele și micile ei juupoane și haine cu dantelă și părul ei mic tot coafat și înțepenit și totul astfel? Să își pună brațul în jurul tău, să spună: „O, John, eu doar te iubesc.” (*Fratele Branham face câteva sunete de săruturi*) „Eu te iubesc.” Și tu știi chiar atunci că este ceva greșit. Tu n-ai încredere în ea, nu contează cât de drăguță arată ea. Și cât de bine este ea aranjată. Tu, dacă tu nu ai cea încredere perfectă în ea, există ceva greșit. Aceea nu----nu satisface acea așteptare pe care un bărbat o are pentru soția lui.

144 Și acum doar gândește-te la tine însuși prostindu-te cu lumea și încurcându-te cu lumea și te apleci pe genunchii tăi și spui: „O, Doamne Isuse, eu Te iubesc.” Acela este un sărut fățarnic care arde, ca a lui Iuda. Așa este! Gândiți-vă la aceste lucruri. Este o trezire care se ridică acum. Înțelegeți?

145 O, tu ai putea avea verigheta pe deget, corect, dar tu nu ești o soție. O, tu ai putea fi o femeie. Tu ai putea fi, doamna casei, dar tu nu ești o soție dacă acționezi astfel.

146 Și tu nu ești un creștin adevărat, tu nu ești un produs real autentic a lui Cristos, dacă tu nu-L iubești prin tot ce ai înăuntrul tău.

147 Nu-mi pasă dacă arăți drăguță, dacă nu arăți, tu-L iubești pe El și te exprimi pe tine însăși. Acea este când voi doi deveniți una; aceea este când Cristos și biserica Lui. Nu prin denomi-națiune, nu prin botez, nu prin senzații; prin nimic decât printr-o dragoste adevărată din sânul lui Dumnezeu, când el a fost străpuns acolo și el v-a cumpărat, când el a fost rănit acolo și El v-a adus pe voi. Și dragostea ta, și credincioșia ta, și loialitatea ta dovedește ce ești tu. Vedeți ce vreau să spun? Dacă ești peste tot pistruiat sau dacă tu...

148 Nu-mi pasă dacă soția mea nu-și va pieptăna niciodată părul, dacă ea nu ar purta o rochie drăguță sau niciodată... Acolo, ea ar fi iubita mea. O admir pe ea din cauza loialității ei, virtuții ei. Ceea ce este ea, aceea este ce este ea.

149 Și prin *a fi* bărbați și femei creștini, aceea este ce suntem noi în privirea lui Dumnezeu. Asta nu este pentru că noi putem merge la cea mai bună biserică sau că noi ne putem îmbrăca cel mai bine, sau noi putem ajunge în această vecinătate sau noi putem face aceasta, sau putem conduce în aceasta sau putem face aceasta, aceea. Acea nu are de-a face un singur lucru cu asta. Este virtutea loialității noastre și dragostea noastră pentru Cristos. Și aceea este Nașterea. Acela este lucrul care vine.

150 „Deși vorbesc în limbi ale oamenilor și îngerilor, eu sunt nimic. Deși hrănesc săracii; deși îmi dau bunurile; deși fac aceasta și fac aceea și fac aceea, eu sunt nimic. Ce-l pasă lui Cristos despre tot ce poți tu să faci și de toate ce poți tu face astfel, dacă acea iubire reală, autentică și loialitate nu este acolo. Gândiți-vă la asta, n-ați vrea voi?

151 Aceasta este o școală duminicală și amintiți-vă, aceea este o lecție pentru voi. Fiți în inima voastră, așa cum o adevărată femeie ar face pentru soțul ei lăsați pe Cristos să aibă primul loc. Alte brațe nu ar putea s-o atingă, deloc. Niciun alt sărut, nu contează cât de încântător pare acela și ea își întoarce capul. Ea are o iubire stabilită și aceea este pentru soțul ei. Așa este! Nu contează cât de arătos ar putea fi bărbatul și cât de lustruit și de neted ar putea arata părul lui și cum ar putea să se țină corect pe el însuși. Nu, domnule. Nicio persoană. Ea iubește acel soț și acela este singurul *pe care* îl iubește ea. Ea își păstrează toate virtuțile și toate săruturile ei, toate drăgălășeniile și toate sunt pentru soțul ei și doar pentru el. Vedeți ce vreau să spun?

152 Și tu îți pierzi drepturile pentru tot din lume, nu contează cât de bine arată ea, cât de frumoasă și cât de fascinantă pare. Virtutea ta este cea prin ce ești tu considerată.

153 Apoi voi ziceți: „O, aleluia! Eu---eu știu că am asta pentru că am făcut aceasta. Aleluia!” Suficientă mânie să te lupți cu un ferăstrău circular. Lasă-mă să-ți spun, frate, este nevoie de virtutea, pe care Cristos o respectă.

154 „Deși vorbesc în limbi omenești și îngerești, deși curge sânge din ambele mâini; deși strig și dansez, în Duhul; deși mănânc Cuvântul lui Dumnezeu și Îl iubesc; deși beau din aceeași Stâncă spirituală din care beau restul; deși bat din palme doar tot așa de tare ca restul.” (*Fratele Branham bate din palme de două ori.*) Deși pot plânge cu lacrimi de crocodil; deși pot face aceasta! Dar dacă acea virtute creștină autentică, reală nu este acolo pentru Cristos, tu devii ca o aramă sunătoare și un chimval zângănit. Pavel își avertiza biserica despre aceasta, biserica corinteană care era toată confuză în tot felul de fantezii.

155 Eu vă avertizez, prieteni. Amintiți-vă, eu va trebui să răspund pentru voi acolo în Ziua Judecării și sângele vostru nu va fi asupra mea. Nu contează cât de loiali sunteți voi pentru orice altceva, fiți loiali lui Cristos. Amintiți-vă aceea, așa cum ne rugăm.

156 Binecuvântatul Tată ceresc, în această situație de acum, noi venim acum și mărturisim toate greșelile noastre. O, fii Tu îndurător, Dumnezeu îndurător. Și noi ne rugăm ca Tu să privești jos în inimile noastre. Și în această oră în timp ce noi așteptăm, cu capetele noastre aplecate spre țărână, privește în inima fiecărui bărbat în vârstă, în inima femeilor în vârstă, în inima celor de vârstă mijlocie și a tinerilor, chiar a copiilor mici. Și fie ca noi să ne cercetăm.

157 Noi venim în această săptămână sfântă în care o sărbătorim ca Vinerea Mare și Paștele, Învierea. Deși în acest an noi am fi putut fim loiali bisericii, deși am fi putut avea împărțășirea, deși noi am fi putut striga, am fi putut face multe lucruri, dar, o, Dumnezeule, privește jos în inima mea. Eu vorbesc pentru mine însumi. Privește în inima mea și în inima acestor oameni de-aici în această dimineață și cercetează-ne, Doamne. Dacă există ceva care ia locul lui Cristos, o, Dumnezeule, îndepărtează-l. Dacă este lenevie, doar insuficiență sau orice ar putea fi, eu nu știu. Dar, Dumnezeule, ia-o din noi. O, noi nu vrem să fim aruncați chiar aici în timpul de bătălie, lepădați de Dumnezeu și să fim dușmanul Lui.

158 O, Dumnezeuule, privește în inimile noastre. Cercetează-ne prin Duhul Tău Sfânt și lasă-ne să vedem în această dimineață, dacă există vreun lucru rău în noi. Dacă există, ia-l, Tată. Noi acum îl punem pe altar, să plecăm și să-l lăsăm acolo. Dacă este lene, dacă este mânie, dacă este indiferență, dacă este neglijență, dacă este orice ar putea fi asta, dacă este ură, dacă este răutate, dacă este ceartă, dacă este orice ar putea fi, o, Dumnezeuule, ia-o de la noi astăzi.

159 Și la această trezire care vine, fie ca noi să fim doar atât de plini de încântarea Ta, Doamne, încât mulți să vină înăuntru și să fie salvați, mica comunitate de aici unde noi am încercat așa din greu. Prima trezire de acum zece ani, pe care am ținut-o. Acum, eu mă rog ca Tu să ne dai acel adevărat, real, duh în inimile noastre.

160 Și fie ca el să se ancoreze acolo pentru Eternitate. Acordă asta, Doamne. Fă-ne să ne cercetăm pe noi înșine, noi oamenii căsătoriți, prin felul în care ne tratăm soțiile noastre, cât de loiali suntem sau cât de loiale sunt soțiile noastre pentru noi. Și fie ca noi doar să luăm în inimile noastre, în această dimineață, cum am crede noi dacă ceva asemănător s-ar întâmpla în căminul nostru. Și apoi fie ca noi să ne întoarcem afecțiunile către Tine și să spunem: „O, Dumnezeuule, ai milă de mine.”

161 O, dacă---dacă soția ar veni, doar cam o dată în fiecare lună, doar să vină pe-acolo și să-și pună mâna într-a ta și să spună: „Dragule, te iubesc.” Și să meargă mai departe, o, cum ar părea că ea mă neglijează, cum ar părea că ceva era greșit. Și Dumnezeuule, când poate, o dată pe lună sau o dată când mergem la biserică, noi oferim o rugăciune mică. O, Tu vrei a noastră iubire, a noastră---a noastră---a noastră părtășie tot timpul și gândurile noastre și intențiile inimii noastre să fie fixate pe Tine. Acordă aceasta, Doamne.

162 O, păstrează inimile noastre atât de stabilite pe Tine, ca lucrurile lumii să devină oarbe și atât de indiferente *pentru noi*. Acordă asta, Doamne, auzi-ne acum și binecuvântează-ne pe mai departe în partea acestor servicii. Noi o cerem în Numele lui Cristos. Amin.

163 Acum, Domnul să vă binecuvânteze cu adevărat bine. Și eu... Îmi pare rău că am luat câteva minute în plus acolo după ce școala duminicală a fost eliberată. Și eu mă rog ca Dumnezeu să vă binecuvânteze. Nu eu am spus aceste cuvinte; aceasta este din Cuvântul lui Dumnezeu. Ele erau pilde pentru noi. Ele erau pilde. Și acum, ascultați, prieteni.

164 Cum v-ați simți voi dacă ați ști că soția ta care te sărută este o trădătoare? Gândiți-vă la asta. Gândiți-vă la asta puțin. Ce v-ați gândi?

165 Acum, când voi veniți la Dumnezeu și *sunteți* un trădător? Nu faceți aceea. Să fim reali. Voi nu trebuie să luați o senzație. Nu trebuie să luați ceva diferit, când cerurile întregi sunt pline de dragostea reală veritabilă a lui Dumnezeu. De ce să luăm un înlocuitor când putem lua realul? El este pentru tine. Acum fie ca Domnul să vă binecuvânteze așa cum predau serviciul păstorului nostru.

166 Și nu uitați această săptămână, acum, mica trezire este pentru comunitate și micile orașe din jur de-aici. Luați telefonul, sunați pe cineva, spuneți-le să vină. Vom avea chemări la altar și așteptăm un timp bun în Domnul, în această săptămână.

167 Domnul să vă binecuvânteze până când vă văd în această seară de miercuri care urmează.